

Konvencija 45

Konvencija o zapošljavanju Žena na poslovima koji se obavljaju pod zemljom u rudnicima svih vrsta

Opća konferencija Međunarodne organizacije rada koju je u Ženevi sazvalo Upravno vijeće Međunarodnog ureda rada, sastavši se na devetnaestom zasjedanju 4. lipnja 1935., i odlučivši prihvatiti određene prijedloge u vezi sa zapošljavanjem žena na poslovima pod zemljom u rudnicima svih vrsta, a što je druga točka dnevnog reda zasjedanja, i odlučivši da ovi prijedlozi dobiju oblik međunarodne konvencije; usvaja dvadeset prvog lipnja tisuću devetsto trideset i pete godine sljedeću konvenciju koja se naziva Konvencija o radu pod zemljom (žene) iz 1935.:

Članak 1.

U svrhu ove Konvencije izraz "*rudnik*" uključuje svako poduzeće, bilo javno ili privatno, za vađenje bilo koje tvari ispod površine zemlje.

Članak 2.

Niti jednu ženu, bez obzira na njenu dob, se ne smije zaposliti na poslovima koji se obavljaju pod zemljom u bilo kojem rudniku.

Članak 3.

Nacionalnim zakonima ili drugim propisima se iz zabrane mogu isključiti:

- (a) žene na rukovodećim položajima koje ne obavljaju fizički rad;
- (b) žene zaposlene u zdravstvenim i socijalnim službama;
- (c) žene koje u tijeku svog školovanja provedu razdoblje obuke u podzemnim dijelovima rudnika; i
- (d) sve druge žene koje povremeno ulaze u podzemne dijelove rudnika u svrhu obavljanja poslova koji nisu fizički.

Članak 4.

Formalne ratifikacije ove Konvencije će se priopćiti glavnom ravnatelju Međunarodnog ureda rada radi registracije.

Članak 5.

1. Ova Konvencija obvezuje samo one članice Međunarodne organizacije rada čije su ratifikacije registrirane kod glavnog ravnatelja.

2. Ona stupa na snagu dvanaest mjeseci od datuma kada su kod glavnog ravnatelja registrirane ratifikacije dviju članica.

3. Nakon toga, ova Konvencija stupa na snagu u odnosu na svaku članicu dvanaest mjeseci nakon datuma registracije njene ratifikacije.

Članak 6.

Čim ratifikacije dviju članica Međunarodne organizacije rada budu registrirane u Međunarodnom uredu rada, glavni ravnatelj Međunarodnog ureda rada će to notificirati svim članicama Međunarodne organizacije rada. On će im također notificirati registraciju svih ratifikacija koje mu naknadno priopće članice Organizacije.

Članak 7.

1. Članica koja je ratificirala ovu Konvenciju može je otkazati nakon isteka roka od deset godina od datuma kada je Konvencija stupila na snagu, izjavom koju dostavlja glavnom ravnatelju Međunarodnog ureda rada radi registracije. Takav otkaz proizvodi pravni učinak godinu dana nakon datuma kad je registriran.

2. Svaka članica koja je ratificirala ovu Konvenciju, i koja u roku od godine dana nakon proteka roka od deset godina iz prethodnog stavka ne otkaže Konvenciju prema odredbi ovoga članka, bit će obvezana za naredno razdoblje od deset godina, a nakon toga može otkazati Konvenciju po isteku svakog novog razdoblja od deset godina prema uvjetima predviđenim u ovome članku.

Članak 8.

Kada to bude smatralo potrebnim, Upravno vijeće Međunarodnog ureda rada podnijet će Općoj konferenciji izvješće o primjeni ove Konvencije i razmotrit će potrebu uvrštavanja pitanja njene cjelovite ili djelomične revizije na dnevni red Konferencije.

Članak 9.

1. Ako Konferencija usvoji novu konvenciju koja bi ovu Konvenciju revidirala u cijelosti ili djelomično tada, osim ako nova Konvencija ne bi odredila drukčije:

(a) ratifikacija nove revidirajuće konvencije od strane članice ipso iure bi značila trenutno otkazivanje ove Konvencije, bez obzira na odredbu članka 7., ako, i kada bi nova revidirajuća konvencija stupila na snagu.

(b) od datuma kada nova revidirajuća konvencija stupi na snagu, ova Konvencija prestaje biti otvorena za ratifikaciju članicama.

2. Ova Konvencija u svakom slučaju ostaje na snazi u sadašnjem obliku i sadržaju za one članice koje su je ratificirale, a koje nisu ratificirale novu revidirajuću konvenciju.

Članak 10.

Engleski i francuski tekst ove Konvencije jednako su vjerodostojni.